

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tóta Marti sér'a,
— dér' prenumeratiunile se priimesc
in tóte dilele.

Pretialu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte siodianiele sì banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primesc cu 7 cr. de
linia, sì 30 cr. tacse timbrale.

Gàlcév'a diplomatica.

S'a nascutu gàlcéva mare,
Intre domnii diplomiati,
Pentr'o grósnica 'ntrebare,
Cu a carei deslegare
Densii sunt insarcinatii.

Vorb'a e sà mulcomésca
Orientulu tulburatu,
Sì cu ast'a sà scutésca
Biét'a tiéra ungrésca,
De periclu 'nvederatu.

Deci nu-e ciuda cà Andrace
A luatu antaiu cuventu,
Sì croindu unu planu de pace,
— Care nimenui nu-i place —
A lucratu numai in ventu.

Angleusii, gesieftarii,
S'au nescocoritu mai multu,
Pone'n urma carturarii
Au decisu cà cu magiarii,
Sà mai tienai nu-e consultu.

Gorciacoff d'in Petrupoile
Mai astútu sì mai violénu,
Vrendu pe turci sà mi-i domóle,
A decisu ca sà rescóle
Totu poporulu seu slavénu.

Mehmet-pasf'a, bétu de frica,
S'a vediutu necesitatu,
Sà concéda mai némica
La crestinii ce predica
Lupta pe esterminatu.

Elu facù cu precautiune
O scrisore sì i-a datu
Titlu de „Constitutiune“,
Séu mai bine „'nsielatiune“,
Pre-cum e sì 'n alu nostu statu.

Dér' aceea nu-e garantia
Si neci nu s'a acceptatu,
Pentru-aceea e sperantia,
C'a resbelului bilantia
Éra 'n diosu s'a scapatatu.

Candu in urma ca sà puna
Sì pupasa pe colacu,
Diplomatii se aduna,
Ca sà faca impreuna
Unu sfatu mare 'n Tierigradu.

Síarii-Burii sì cu Gyuri,
Ignatia celu astutu,
Sì cu alti mam'a-padurii,
Gure largi ca gàrb'a siurii,
Facu in Tierigradu computu.

Unulu dice: „mài, fartate,
Éta cum am cugetatu“,
Altulu éra pe la spate
Dice: „taci! cà n'ai dreptate,
A-ici eu am de dictatu“.

Totu asiè gàlcév'a cresce
Pone candu numai-i vedé,
Cà muscanulu se pornescce,
Sì pre turci ii prapadesce, —
Sà me credeti c'o fi-asiè.

Tibulu.

Dialogu

intre Bogdanu Trantitulu și Ioti'a Lapedatulu d'in muntii Semenicului.

Ioti'a: buna demanéti'a Ilus . . . ah! préstimate Domnule, vrui să dicu.

Bogdanu: guten Morgen mein lieber Bürger . . . ah! Freund wollte ich sagen; apoi ce mai faci? ce mai scii de nou? placa sfedi.

Ioti'a: sarutu man'a Ilus . . . ah! pré stimate, me aflu cum se cade la cei cadiut, acum's vindu éra-si la clisa, untura, curele, opinci, sî brinza, de nou nu sciu alt'a, de catu că mi s'a spusu, că ve gatiti de drumu, eu inse ca omu procopsitu nu dau nemic'a pre vörbe góle, de aceea am sî venită să ve intrebui: deca este adeverata nouitatea acéast'a său ba?

Bogdanu: iubitulu meu frate Iotio, Dta lapedatu, eu trantitu, hai să bemu Bruderschaft, sî ca colegi sî frati nedespartibili să fimu per „tu“ — (smociu, sî-dau man'a sî se saruta) să traiésca fratietatea! vivat!

Ioti'a: A-poi frate Bogdane! ca vei incepe acum'a, sî incatru vei apuca-o?

Bogdanu: deocamdata voiu sta locului, sî voiu maná canii la apa, său voiu da nuelle la cei ce ingradescu, ér' déca cei de susu nu sî-voru face mila cu mine, a-poi me asediu intre fratii mei d'in Gherl'a, sî voiu continuă a beli la capre; ce cugeti frate Iotio? vei cumpără seulu caprelor!

Ioti'a: prébucuros! „drei Monat a dato“, — pentru că scii bine că dupa atât necasu ce am avutu cu crid'a gine-relui meu, sî acum'a cu sassulu dracului, care n'a voită să se cunune cu cea-l-alta feta a mea mai 'nainte de a-i pune banii pe mésa, am remasu napu golu, sî me aflu ca némtiul: a-fora hui, in laintru pfui! déra ce se atinge de occupatiunea ta presenta, frate Bogdane, eu ti-asî da unu sfatu.

Bogdanu: ha! totu de-a una cu minte sî intielegu, ce omu de tréba sî in nefericire, cum este de bunu sî aplecatu a face totu bine in lume, am spusu eu că omu de omenia ca fratele Ioti'a nu este in totu orasiulu, — adica a-fora de mine — — ei, — — noi duoi; — — priimescu bucurrosu svatatu teu, să audim!

Ioti'a: cu resonu, frate colega! dici că mani canii la apa, tocmai acum'a se publica cu dob'a in totu orasiulu, că in locu de 2 fi. pentru unu cane prinsu, ori ucisu, se platescu 10 fi., numai ca să se stirpesca o-data multimea loru de a-ici a-poi se dice că la cas'a orasiului este sî unulu turbat d'in cetatea Izrailului, — grasu poterniu ca sî o bestia d'in Afric'a, pe alu caru'a capu s'a pusu unu pretiu chiaru de 4 fi. Vedi frate, déca in locu d'a maná canii la apa, te-ai deprinde cu uciderea loru, a-poi nu-ti ar trebui alt'a, decâtă numai 10 cani la dî, sî nu ai schimbă neci cu fispanulu in castigu.

Rogdanu: hei, hei frate Iotio, multu bine-mi voiesci, dér nu mi-ai dâ sî ajutoriu, baremi la belitu, său la ingropatu, că-ci de tôte esci mesteru?

Ioti'a: să me intielegu cu „oder“, ca să vedu vre sî ea să rôda vre o códă; in cătu pentru ajutoriu, a-poi fratele Strengalusu nu te teme că belesce la ei de merge poména, sî nu se scarbesce neci de-o pecina. — Aminu! asî să fia, continuarea va urmă.

Câtra unu fiscu r(enegatu).

Simione, Simione!
Ce te iai dupa cocóne,
Că pr'in svaturi muieresce,
Sî pre căi neomenesci,
Nu te poti face potinte
Sî n'o s'ajungi presiedinte.

„Gur'a Satului.“

F. Haer

Pe rèvasiu.

In svatulu tierci d'in Pute-a pesce alui Pist'a de unu tempu in cōce se macina preliminariulu budgetului anului urmatoriu, adeca ca să me intielegeti mai bine, se face socotela cu multa cărcotéla, că căte milioane au să pape domnii nostrii in anulu Domnului 1877. sî alu amarului 10. D'a-poi da! Jupaniile loru-si facu detorinti'a, că-ci asi pretinde statuticulu constitutiunalnicescu, desi mai că nici ar mai fi lipsa de atatea socoteli, dupa-ce domn'a loru sî siè indépa pone nu mai incape in ei, fore a intrebă de cine-va, că s'a preliminatu? ori ba? Altu-cum nu-e nebunu cine manca sîpte pite, ci acela care le dă.

Fù vorb'a, totu cu ocasiunea acelui macinisu, despre impucinarea său cum vorbescu unii mai pe taliania, despre reducerea simbriilor domniloru ministrii, cari in relatiune cu seraci'a tierei sunt de totu mari. Dér se sufulcă Irá-nyi sî plinu de mania dascalí pre toti, cari au cutesatu a propune o absurditate ca acéast'a, motivandu-si hórbele cu urmatórie: „că déca acceptămu dela domnii ministrii dreptate sî pretindemu să ni se faca aceea, atunci trebue să li platim bine, că-ci altu-cum, cu ce paharu li-omu mesură cu acel'a ni-oru inturnă.“ D'apoi vedi bine, se intielege de sine, că pit'a calda in prumutu se dă. Numai ni-se pare că in casulu acest'a avemu sî noi multe pretendii la dloru, sî amu avea totu dreptulu să ceremu a ni-se desdaună, cum amu sciutu noi a li platî bine pone a-cilea, sî dreptate n'am vediutu, fore cu degetulu in ochi. Déca sî de-ací incolo au de gandu să ne onoréze totu cu dreptate de aceea, atunci marsiu cu ei la Han-tatarulu, nu merita să capete neci o grosită.

Altu cum bine dice, cine dice: că „cine-si face lui sî face.“ Domnii ministrii déca-su pusî să-si croësca pit'a, de buna séma că nu-si voru croi falii micutie, ci voru taidă nesce stampuri cătu să li se indòia manile, candu le-oru duce la gura. Asî merge lucrulu sî cu simbriile. Domn'a loru le preliminéza sî éra dloru le 'ncasséza, fora de a mai intrebă de celu-ce are să plătesca, că mai pote? Facu adeca socotela fore birtasius.

Este remarcabilu, că cu ocasiunea acéast'a se mai intempla sî alte lueruri siode, sî adeca dosadesce unulu sî altul pre biștulu Tus'a cu căte-o interpletare, la cari, cu tôte că ds'a-si astupa urechile de multe ori cu pamuca, ca să nu le mai auda tôte, totusi la urm'a urmelor e silitu să responda, baremu dupa obiceiulu dséle cu: „asî-mi place mîe“ sî „astu-feliu pretindu interesele magiarismului.“ Noi inse ne marginim a-i replică: „Aibi de grigia nene Tus'a, că tii dă cu cracii 'n sus'a!!“

De totu altu-mintrea mergu trebile cu des-baterea cestiunei bancei, că-ci acolo tôte amenintiarile poternicilor urmasi a lui Attila, nu ajungu o cépa degnerata. In desertu striga ei pone ce regusescu, dau cu pitioarele in pamantu de li saru pintenii oblu in podu, sudue de „terentette“, sî lovescu pumnii de mese pone li se belescu ghiarile, că-ci némtiulu dracului li scie nàravulu, sî nu voesce să li dée pe man'a loru aurulu sî argintulu, ceea-ce atat'a ar insemnă, cătu a lasă laptele vasei pe gur'a vitielului.

Amu intielesu că spaitele cele mari de pe la tiéra incepă a-si tiese panura de sîube, sumane de cioreci, sî de alte vestimente tieranesci, ca, la casu candu ar veni muscanulu, să se imbrace in costumu nationalnicu romanescu, siasiè să scape

de macelulu ce döra „musc'a“ ar aveu de gandu-să-lu faca. D'a-poi vinovatii sî de zuraïtulu frun-deloru inca se temu. Numai de nu ar patî-o ca „asinus in pele leonis“ d'in fabula.

(§.) Duoi bravi romani L. și T. se afla in medioul-culu nostru celu ungurenescu, zolindu-se, ca să asigure pre Transilvan'a in contra mortii!... Dati-vi sup-cursulu romani, sî mai lasati la o parte literale seci a le lui Danilevskii!

(§.) Totu mai e lumea intórsa; că-ci in locu să omóra zelulu de lucru sî celu de sacrificie a le publicului pre „trentori“, omóra indolenti'a pre „Albin'a“ nôstra cea neobosita. Cei rei de gura d'in publicu, dreptu aperare, dicu, că de o vreme incóce i s'a ruptu aculu, sî cauta să móra. Ori sî ce i-ar fi inse caus'a mortii, dreptu sî bogàtu este, că dela anulu nou in colo nu ne vomu mai unge pe buze cu mnerea ei; că nu se va mai pune in vindiare.

Noi, cesti de o sorte romanescu, ii recomandâmu, că d'in cér'a, ce i-a fi mai remasu in cosniti'a ei, să lese a face lumine, dreptu cadou basericelor nôstre, pe sér'a lui Sanu Vasîiu, pentru iertarea pecatelor publicului romanescu.

(§.) In legatura cu acést'a trista veste mai cres-tâmu pe révâsiulu nostru o faima descoperita de poli-ti'a nôstra cea secreta, că se afia ómeni, sî inca in Aradu, cari mai au chefulu a-sî bate capulu: cum să fondeze o alta fóia politica-baserisescă in loculu „Albinei.“ Cum? gratisu voru să o dee? sî óre pone candu?! — Bine ar fi să-sî mai afle sî unu nebunu de bancariu, care să dee premii la fia-care numeru, pentru toti acei'a, cari voru binevoi pré gratiosu a nu-sî crutiá trud'a, spre a o luá in mana sî a ceti'incai o pagina intrégă intregută d'in ea.

— Astu-feliu amu ajunsu cu „lectorii“ nostri!

Ciocanu Gavrila

in birtu la neic'a Mariuti'a.

Tiene-te drace! Ast'a n'am mai vediutu, că eu incotro mergu, totu bataia vedu sî totu de bataia audu.

Că eu am duoi cocosî a-casa, a-poi acei'a de căte ori ii vedu, totu de-a-un'a se batu, sî inca eran-cenu, no numai intre-acei'a eu mai cu usioru facu pace de cătu Óndrasiu intre serbi sî turci. Póte inse, că sî elu ar fi in stare să inpace duoi cocosî.

A-poi cătu-ce esu a-fore la ultitia, totu batalione de cani vedu hiriindu-se pr'in tóte gardurile. Ti-se sue perulu in verfulu capului candu-i vedi ringindu-se cu dentii loru.

In urmarea carei'a se nasce bataia, ca intre serbi sî turci. A-poi tiene-te la flocaite!!

A-ici in birtu la neic'a Mariuti'a inca pone-e lumea sî dovéculu totu bataia-e, cu — rachi'a. Totu satulu sare in potriv'a ei — inse pe Domnedieule meu vi spunu, de nu pre toti ii dobóra, asiè-e de tare. Sî déca sî serbii ar impusicá in turci, nu cu plumbi de cusutoriu — ci cu rachia, — pe nojiti'a opinciloru mele me remasiescu, că intr'o dî sî intr'o nòpte pre toti i-ar prapadi.

Eu inca pone-e lumea me totu batu cu pung'a mea, atât'a am batutu-o, pone a esită totu duhulu d'in ea, sî acum'a asiè-e de uscata, asiè-e de sber-cita, incătu numai pelea a mai remasu pe ea. Sà fia feta, pone-e lumea sî dovéculu nu s'ar mai maritá.

Ei dér' nu face nimicu, că-mi dà mie neic'a Mariutia sî pe creditia!

Hoi neica Mariutia! mai ada-mi unu ciocanu de rachiu!

A și B.

— Dialogu moderuu. —

A. Audîtu-ai, că badea Niculae a furatu trei bratii de lemne d'in padurea satului cea pusa sub secuestru pr'in domni.

B. Ne mai audîta talharia!

A. Da aceea ai audîtu, că unu fosu tministru liberalo-constitutiunalu a insielatu tiér'a cu căte-va sute de mii?

B. Na vedi acel'a-e bunu financeriu.

Anecdote

— de ale lui Dumitrache. —

Dupa resboiuhi dela Cane-cretiu, cutare regimentu romanescu, pentru bravur'a manifestata in acelu resbelu, la dorinti'a expresa a Maestatiei Séle, a fostu dislocatul tocmui in Beciu, ca să fia totu in ochii Inaltitatului Imperatu. Ore care catana voi să se folosescă de acést'a ocasiune pentru de a vedé sî elu gradin'a Imperatului, cea atâtă de laudata sî vestita. Se luă déra pe strade cu pamenténulu seu, jupanulu *ficti flaiter*, sî nesciendu dela o vreme incotro s'o mai apuce se adresă *ficti flaiterulu* cătra unu civilu de limb'a straina:

— Sie moi Sie! wo isten Gradin'a Imperatului?

— Ich verstehe Sie nicht, — respunse adresatulu.

— En uita-te mai frate! — continua *ficti flaiterulu*, intorcandu-se cătra pamenténulu seu — ilu intrebui in limb'a lui bata-lu pascile, sî totu nu me pricpe, d'a-poi să-lu fiu intrebatu romanesc? atunci-mi stă ca vitiellu la porta.

Totu acolo se mai intemplă sî acést'a:

Se tienea adeca cu catanele scăla peste iérna, candu unu oficiru ce nu scia bine romanescă explicandu despre Krigs-artikeln (articlii martiale) la finea explicatiunei provocă pe unu catana-tiganu, să-i respunda, că ce-su aceia Krigs-artikeln?

— D'a-poi Krigs-artikeln 'su ómeni rrëi, dusimani, ori ce voi'a lui Ddieu să fia? fu respunsulu.

— Du-te la locu sî stede, că tu este prostu, cum io magariu! . . .

— Intielegu me rogu la Dlu oberlegmanu, — reflectă tiganulu, tienendu-si folele de risu. —

(Duoi semi-docti.) Unu dascalu d'in cutare satu se duse in altu satu vecinu, sî intalnindu acolo pre unu individu cu haine jidovesci ilu intrebă.

— Meus collega! ubi habitat dominus notarius loci?

La ce acel'a — să nu se dee de golu — respunse dupa chibzuél'a lui totu in latinescă:

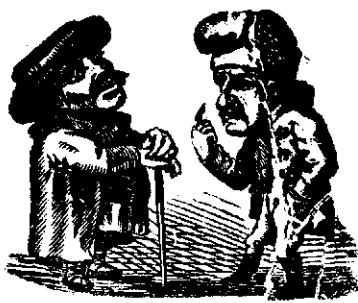
— Patram casam lasam, fenestrum cum icum, acoperitus cum tresnitus (trestia).

— Bene! luminatus sum.

Pre acolo, pre la ei, pre la Banatu, eră să redice intr'o comuna o cruce mare oblu in verfulu turnului. Se apucara déra o gramada de omeni de ea sî inhama, tragu, impingu, dér cu tóte aceste eră pre aci să o scape.

Atunci unu voinicu d'intre ei strigă: „Prindeti crucea, nu glumiti cu lucrulu dracului!“

TAND'A și MAND'A.



T. Audi măi frate, că domnii nostri vreau să aduca banc'a d'in Beciu la Pute-a pesce.

M. Bine-ar face Dio aceea, să-i mesure vr'o cate-va la Tus'a in dosu. Ha! ha! ce-asă mai ride!

T. Hou! hou! măi prostoganule! că nu banc'a aceea, care gandesci tu, foré lad'a cu banii cei de aur si de argintu, ca să-i grigésca de aci inainte ei.

M. No că mi-ai găst'o! numai găscă să padiésca, ovesulu, să lupu să fia pecurariu la mnei n'am vediu inca.

T. Măi Mand'a, șre cum asă potă să ajungu intru-unu postu mai cinstițu?

M. Fără usioru. Nu-ti trebuesce neci cuałificatiune, neci diligenția . . .

T. Ei bine cum dera?

M. Denunçieza pre cine-va că-e *Daco-romanu*.

TRÉNC'A și FLÉNCA.



T. O bata-te tóć'a sora, da cum ai scapatu, că-ci eu te sciam judecata la inchisore?

Fl. Fără lesne! tiucu-i cépti'a Mariei séle a fiscului d'in tiér'a lui Fedeleșu Voda, că-ci cu elu avui norocu; me scóse, drag'a mea, d'in temnitia si me duse de fróia la dóm'n'a Mariei sele, de unde a-poi prè usiòru a fostu să o iau la sanitós'a.

Cărtiarinu satului.

Dlui 3-p'a in A. — Unu nou feliu de scriere. Mi place. Numai déca ai continuá, ca să serve de o rubrica stabile.

Amicului I. I. in C. A-poi dă; și totu mai esci dracosu, ca atunci. Mi pare bine de convenirea spirituale, și de cele apromise. Numai vorb'a să fia. Esemplariele cerute ti se spedesesc. „Genealogia” nu o am primitu. Tramite-mi-o a dou'a óra. Ai covantu; că-ci de va mai merge tréba totu asă, ca in esti 2—3 ani trecuti, a-poi pretinsii „natiunalisti” voru remane adi-mane fore neci unu diurnal national. Poftim „Albin'a” a datu déjà semnalul! Resalatari fratiesci!

Proprietariu, editoriu și redactoru respundietori: Mircea B. Stănescu.

Publicațiuni tacea bili.

3—1.

Cea mai buna calitate

in

pandie, mesaie, rufe, lincoble, marame, covore, plăpône, saci de peri (madratie), garniture de paturi, barchende, flanele, materie pentru vestimente de dame, domni, manusîe, cuptosîela, articlii de decoratu, nasturi (bumbi), sirme și alte manuntîsiuri pentru gatirea vestimentelor precum și feliu de feliu de alti articuli in sortulu acest'a.

Eminaminte:

Unu depositu bogatu in rufe pentru domne și domnitie.

Mai de-parté

o completa echipare pentru miri și mirese dela fi. 100 pone la fi. 1000.

Tôte aceste pe lunga pretiurile cele mai moderate se afla la firm'a romana

I. D. Doge,
lipseanu in Aradu, in piatia,
vechi'a casa magistratuale.

1—1.

Calendarie romanesca pentru anulu comunu 1877.

1.) „Calendariul pentru toti,” d'in București, ilustratu, cu	fi. 1	cr. 36
2.) „Calendariul basmeloru,” d'in București, ilustratu, cu	“ — ”	96
3.) „Calendariul amusantu,” din București, ilustratu, cu	“ — ”	96
4.) „Calendariul portativu,” d'in București, in editia de busunariu, cu	“ — ”	35
5.) „Amicul poporului”, calendariu ilustratu, d'in Sablin, edatu de Visarionu Romanu, cu	“ — ”	50

se afla de vendiare la

Mauriciu Klein, celu teneru, librariu in Aradu, in piatia. *)

*) Este tristu, că in Aradu, unde avemu atât'a poporu, inteleghinta și studinti, să nu posiedemus neci o libraria romana imbinata cu o negotiatoria de papiru, ceea ce, conformu consumului nostru, s'ar rentă multă. Sperămu, că nu multă tempu vomu avea să senti acest'a lipsa. O să vina döra tempula, candu romanii voru mai perde d'in gustulu dominantă catra domnile amarite, precum sunt „dascali'a,” „scriitori'a,” și altele asemene, să se voru dă și pe comerciu și industria. Deschidere unci librarie este totu de-odata și o întreprindere natională. Era pone ce vomu vedă realizate aceste sperante, recomandându' firm'a anunțata publicului romanu, nu numai pentru *promptitudinea* și soliditatea ei, ci chiar și d'in motivulu, că-ci ea se nisurăce și procură să pieze romanesce, pone candu avemu a-ci o firma, care mai multu d'in motive politice nu se aprovisionează cu carti și tablouri romanesce.

Red.